parool.nl

Ten slotte: Bobby Farrell, stijlicoon uit het discotijdperk

31-12-10 13:19 uur

Bobby Farrell. Foto ANP © epa

Zestig miljoen verkochte albums en vijftig miljoen verkochte singles, en alles wat Bobby Farrell daaraan overhield was een nette huurwoning in de wijk Nellestein (Zuidoost) en een redelijk belegde boterham in het schnabbelcircuit. Met een koffer vol hits uit de jaren zeventig reisde Farrell nog steeds de wereld over. Een bedrijfsfeest in Sint Petersburg, afgelopen woensdag, werd zijn laatste optreden. De volgende ochtend werd hij gevonden op zijn hotelkamer, 61 jaar oud, vader van vijf kinderen en onverslijtbaar stijlicoon uit het discotijdperk.

Het leven van Farrell was onlosmakelijk verbonden met Boney M., het muzikale geesteskind van de Duitse producer Frank Farian. Het was de gemankeerde schlagerzanger die stiekem in de studio een disconummer opnam en voor optredens een passende verschijning zocht bij zijn zware stem die her en der baby, do you wanna bump prevelde. Dat werd Bobby Farrell, geboren op het zonnige Aruba en uitgerust met elastieken benen en een gezonde bos borsthaar. Farian nam ook drie exotische zangeressen in dienst: Liz Mitchell en Marcia Barrett van Jamaica en Mazie Williams van Montserrat. Alleen de eerste twee konden werkelijk zingen. Van Bobby en Mazie werd slechts lippendienst verwacht.

De warmbloedige zangpartijen in combinatie met de kille teutoonse dreun uit de machinerie van Farian leverde een onwaarschijnlijke rij hits op: Sunny, Daddy Cool, Ma ?Baker, Rivers of Babylon, Rasputin. Het was van dik hout zaagt men planken, maar de opgewekte, bijna kinderlijk eenvoudige melodie?lijnen bleken wereldwijd een grote aantrekkingskracht uit te oefenen. Leonid Brezjnev persoonlijk nodigde Boney M. in 1978 uit om als eerste Europese artiesten een optreden te verzorgen op het Rode Plein, ?hetgeen door geoefende Kremlinwatchers werd beschouwd als een voorbode van de latere ineenstorting van de Sovjet-Unie.

Ondanks alle successen brak er onrust uit in het poppentheater van Farian. Ontevreden met zijn bijrol als zwijgend boegbeeld gooide Farrell zijn kont tegen de krib. In 1981 werd hij ontslagen. Boney M. ging verder met een vervanger, maar zonder veel geestdrift of succes, en in 1985 trok Farian de stekker uit zijn groep. Twee jaar later haalde Farrell de drie zangeressen over om een plaat op te nemen en op tournee te gaan, maar hij verscheen nooit in de studio of op het podium. In 1998 eindigde een reünie ter gelegenheid van de verschijning van een verzamelalbum in slaande ruzie. Dat was de tragiek: zonder Farian wilde de samenwerking tussen de leden van Boney M. niet vlotten.

Dan maar apart, was de logische gedachte. Nadat de rechter had bepaald dat alle afzonderlijke leden het recht hadden een groep te formeren met de naam Boney M., trokken twee, drie en soms zelfs vier Boney M.'s tegelijkertijd over de aardbol, alle terend op de oude hits uit de jaren zeventig. Farian bemoeide zich alleen met de platen van Mitchell. Farrell vormde zijn eigen groep en zou daarmee bijna dertig jaar lang over de hele wereld blijven optreden, dansend en playbackend. In de afgelopen weken was hij niet alleen op de oktoberfeesten in Sittard, maar ook in Turkije, de Verenigde Staten, Colombia, Finland, Slowakije en Rusland. Steevast gekleed in een van de opvallende outfits van Prince Charming, het modeatelier van Tycho Boeker in de Jordaan. Boeker voerde soms felle discussies over de kostuums met zijn klant. "Ik wilde iets meer stijl en iets minder feestwinkel," zegt Boeker. Voor een gastoptreden met De Toppers in de Amsterdam Arena in 2006 maakte Boeker een rood glitterpak met zwarte pantalon. Boeker: "Daar was hij vreselijk blij mee."

Het overlijden van Farrell maakt pijnlijk genoeg een einde aan een goede periode in zijn leven. In de ?jaren tachtig en negentig waren er ook diepe dalen, perioden waarin uitsluitend berichten over over?matig drankgebruik en relationele perikelen de buitenwereld bereikten. Ook interviews handelden zelden over de muziek. Farrell werd steevast neergezet als een schim uit een glamourvol verleden, als de man die na sluitingstijd stug bleef dansen op de dansvloer, in het licht van de stroboscoop. Zelf deed Farrell daar niet moeilijk over. "Het werk is mijn beste vriend," zei hij enkele jaren geleden in een interview met deze krant. "Het geeft me te eten en te drinken."

"James Brown en Tina Turner doen het toch ook nog," zei hij toen ook. "Nou dan. Daddy Cool ook." Maar James Brown is dood. En Bobby Farrell, boegbeeld van dat gekke Boney M., nu ook. (PATRICK MEERSHOEK)

HET PAROOL. ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.